

udateret

SENDER

Augusta Pedersen

RECIPIENT

Agnete Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Archive:
Mappe 86 nr. 1 og 1a

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

den vej, ligesom billeden, som
de jo også i så mange måder
er udspændt af. Men —
Morten Larsen har, for mig som
ingen anden, talt om vor Herre
Jesus som værende ind til Gud — den
 eneste vej, — og hvordan han ved at
tage bolig i os i sit ord og ånd —
gennembygger hele vort menneskeligt
— gør sig helt ind til et med os.
Jærnede alt i os sig om vor Herre
Jesus i døb og nadver — hvor vilde
han så "vilde skekkelser" i os — i
sin menighed

Det er snart mange dage
dette har ligget her, og jeg synes smukt, at
det er værd at sende. Men om kommer
det så alligevel.

Herre Jakob Thorsgaard, jeg vil ikke du
skal tro at jeg går og spekulerer, for det gør
jeg ikke, det kommer som det selv vil
og kramper mit arbejde, som jeg
tæller for mig af. Men helt gal er
det vist ikke, fordi Karen Mowad i bogen
i bog minde mig om, at hendes far
havde mig "stødte" bogen, da han kom
til Bogtrykkeren som præst i 1869.

Så helles du og dine for
"Anquetanor"

Herre J. S. Taks for det brev.

Jo, jo — du må tro jeg kender nok
den skjelven, som du kaldes det.
Jeg tænker vi må gøre noget af
den lige til det sidste. Men —
hvor den ikke også med i hvad
vor Herre kalder: at arbejde med
frygt og beven.

Jeg tror nok jeg fortæller det du
skriver, og siger som du, at det
er "faderligheden" vi må ind til.

Men der er noget her, som jeg
gerne fik mere kys over, om nogen
kunde hjælpe mig dertil. Jeg vil
prøve at sige noget af det til dig,
så godt jeg kan.

Da præsten Ploffe var bled jorden, da
han i talen, at "fendes ungdom" la
betydningen af Jesus Kristus navnet i
Tager, mens navnet hos mange af de frome
var "den himmelske fader" med det
Kærlige forsyn. Og han mindedes
hvordan han, ved Guds nåde søgte og
beholdt for at nå gennem disse ting
hen til ham hvis navn er frelse.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappes 86 Nr. 1

- Nu har tagene vel dette sig, men
aligevel må vi ikke ofte sige lig,
som Joh: døber sagde: "Mundt i Mundt
gi Stai han som I ikke kender."

Englene sige nu Jesus! "gættede det
ikke den gl. fag, ^{det} fra først til sidst?
- og er den ikke fra ende til anden
vildneskyrd om "faderens dragelse"
af os?" x

Og nu er sønnen kommen som
vil frigøre os og åbenbare faderen
- for det kan kun alene han. Og han
stai mundt iblandt os med almindelighed
og sin nadver, og der er i vor tid
sædelt lys derover som aldrig før.

Men hvor Kald og hanken er dog
ikke vor tilfælgelse deraf, og der

prova da mange veje uden om.
Jeg må så ofte tilhøge til det for
underlige Kredsløb. Gr: har tegnet for
os i de seks vers: "Alle mine Kilder
skal være hos dig." Hvor deken -

(som grækerne drømte om floden der
omsluttede hele verden) omfavner al
skabningen fra først til sidst.

- i dig gjenfodes alt jord og himmel, folk

og fangers og stjernes vrimmel, med
alt hvad jeg evig har i mig.

Og hvor dog alle hans salmer
viser os ind til vor Herre, som han
møder os i vor dækh og nadver.

Men det er dette, at vi det virkelige
mødes med ^{vor Herre} selv, at han
som er sandheden, vejen og livet
har bolig i os, når vi af vort
fattige men ærlige hjerte har

i mod ham i hans ord, og
saaledes er det jo, og derfor kan jeg
ikke forstå talen om ondnes, forn
eller troens led; det er ham selv
vi er døbt til (døbt ind i), og dog
vil troens bekendelses ord ^{afsluttes}
blive livet i os, og tilsigtes opstandelse.

Jeg føler så godt hvor lidt og ringe
jeg skriver om dette store; men det er
som jeg ikke kan lade det være.
Det er så ikke for at sige dig det,
men for at hjælpe til at klare
mine tanker. Jeg har jo ikke Andens
at tale med om sådant.

Opundthjælp salmer viser mig alle

L.

Vi er jo ellers svært optagne af
"Landerceernet" i denne tid. Men
jyderne, går nu ikke så glat med
den Københavnere. Den gl. strig
nu, norr og tønderjyder seolder dygt i
seidene.

Epke alt det forskællig de nu kom,
me, frem om Tønder-Læker og styrelsen
her hjemme o. s. v. synes jeg det bliver
så broget så der er Ruml at vente

til det klæres noget mere.
At der er begyndt noget mellem Indien
og Norden som vi høre megen udsigtes
i sit skjød, det tror jeg så trygt —
— men måske skal vi endnu vente på
den rigtige udsending.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 86 Nr. 19

Ja, det er underligt at vi hører
så lidt om Sander Singh.

Hvor kunde jeg dog godt lide A.
Laubs jordfærd. Var du med derude?